SURINAAMSCH WEEKBLAD.

1858. **Zondag 18 Julij** **N°. 29.**

PARAMARIBO.

Mail Nieuws.

Het strenge onderzoek door de Britsche Kruisers dezer dagen op de Amerikaansche koopvaardijschepen in de golf van Mexico bewerkstelligd, heeft tot zoodanige opgewondenheid in de Vereenigde Staten aanleiding gegeven, dat er schroomelijke gevolgen daarvan te verwachten zijn, vooral wanneer het gerucht, per mail uit Demerarij alhier vernomen, bevestigd wordt, dat een der Britsche oorlogsvaartuigen, de Styx, door een Amerikaansch fregat in den grond geboord zoude zijn.

In verband hiermede behelst een der Engelsche ministeriele dagbladen, de Standard het volgende:

Het schijnt wel, als of al wat er gedurende eene halve eeuw tot wering der slavernij is gedaan, voor een ijdel en onvruchtbaar streven verklaard moest worden, als of de naam van Clarkson en Wilberforce vergeten ware, als of Brougham's welsprekendheid niet meer in staat ware om de harten te roeren, als of het door Engeland voor de afschaffing der slavernij gebragte offer, het grootste waarvan de geschiedenis van eenige natie gewaagt, eene dwaze verkwisting moest genoemd worden. De vernieuwing van den slavenhandel in de Fransche kolonien, onder den naam van vrije Afrikaansche landverhuizing en de voorgeslagen invoer van kleurlingen in de Vereenigde Staten, om er voor een bepaald tijdvak dwangarbeid te verrigten, zijn onmiskenbare blijken van de rigting, welke de tijdgeest neemt. Het is blijkbaar, dat twee magtige rijken, die zich, weinige jaren geleden, met het door Engeland verkondigde beginsel der afschaffing van den slavenhandel volkomen vereenigden, thans bedacht zijn op middelen, om hunne vroeger aangegane verbindtenissen te ontduiken. Ongelukkig is onze eigene wetgevende magt hun daarin te gemoet gekomen, daar zij in onze West Indische kolonien en in den handel met Indische en Chinesche arbeiders (of kolies) voorbeelden heeft daargesteld, welke tot regtvaardiging van dat streven ingeroepen kunnen worden. Zeer onlangs heeft het gouvernement der Vereenigde Staten geweigerd zijn eskader van kruisers op Afrika's westkust te versterken, terwijl het verklaarde, de bij verdrag aangegane verpligtingen ten aanzien van den slavenhandel stipt te willen vervullen; en het Fransche gouvernement is evenmin gezind om zich in den kruistogt tegen den slavenhandel aan ons aan te sluiten. Buitendien is het niet alleen te New-York en Washington, dat eene verandering van denkwijze zigtbaar is geworden; maar buiten 's lands wint de meening snel veld, dat Engeland zelf gaarne eene andere houding in deze zaak zou willen aannemen, en dat wij berouw beginnen te gevoelen over hetgeen wij vroeger in overijling gedaan hebben. In deze omstandigheden schijnt het te verwachten, dat de aanrandingen van Noord-Amerikaansche handelsvaartuigen door Engelsche kruisers, waarvan in de berigten uit New York sprake is, aan onzen kant aanleiding tot eene of andere zeer bepaalde verklaring omtrent onze toekomstige staatkunde geven. De eigenlijke vragen, die wij geroepen worden te beantwoorden (en dat wel binnen een zeer kort tijdbestek) zijn deze: zullen wij alleen en zonder bijstand voortgaan op eenen weg, die, hoe eervol ook voor onzen volksgeest, ons bestendig aan het gevaar van botsingen met andere zeemogendheden bloot stelt? Of zullen wij onze kruisers van de kusten van Afrika en Cuba terugroepen, ons gemoed met de reeds gedane moeite tevreden stellende en hare nutteloosheid als bewezen aannemende? Of kunnen wij niet, in vereeniging met Frankrijk, het Spaansche gouvernement dringen om de bepalingen van het verdrag, hetwelk het mede aangegaan heeft, na te leven? Algemeen wordt thans erkend, dat het blokkeren der Afrikaansche kust niet de door ons verwachte uitwerking heeft gehad, en dat wij een te groot deel van onze zeemagt zouden moeten afzonderen om op dien post zoo veel schepen te kunnen plaatsen als er noodig zouden zijn om de blokkade afdoende te maken. Onze zee-officieren kunnen, ook met de uiterste vlugheid en waakzaamheid, niet beletten, dat in de tallooze kreken en inhammen van de wijd uitgestrekte kust, die zij te bewaken hebben, slavenhalers aan de vervolging ontsnappen; en de onmatig groote winst van ééne gelukkige onderneming stelt de reeders der slavenschepen schadeloos voor het verlies, hetwelk zij lijden indien soms eenige daarvan genomen worden. Sedert lang hebben wij telken jare voor dat doel aanmerkelijke sommen gelds uit de schatkist besteed en menschenlevens opgeofferd. De uitkomst is geweest, dat wij jaarlijks een klein aantal slavenhalers genomen hebben; maar de uitroeijing van den slavenhandel is nog nagenoeg even ver af. Wel is waar, het aantal voor dien verfoeijelijken handel dienende schepen is aanmerkelijk afgenomen; maar dit is minder aan onze kruisers te danken, dan aan de pogingen van het gouvernement van Brazilie om den invoer van slaven in zijn grondgebied te beletten. Had het Spaansche gouvernement even loffelijk de verdragsbepalingen in acht genomen als Brazilie, dan zou de slavenhandel thans uitgeroeid zijn. Sedert eenige jaren heeft men ingezien, dat de eenige kans op afdoende bestrijding van het kwaad in het blokkeren van Cuba gelegen was. De Spaansche overheden op dat eiland hebben het bedrijf altijd oogluikend toegelaten. Maar hier wachtte ons eene nieuwe moeijelijkheid. De slavenhandel werd niet zelden door Noord-Amerik. kapiteins en met Noord-Amerikaansche schepen gedreven; en het was, bij het drukke handelsverkeer tusschen de Vereenigde Staten en de Havannah, schier onvermijdelijk, dat zee-officieren van de Britsche marine, bij het vervullen hunner ambtspligten, het gevoel van het Noord Amerikaansche volk op zijne zwakke punten kwetsten. Hoeveel overdrijving ook in de jongste berigten uit New-York zijn mag, het is zeker, dat er Noord-Amerik. schepen in volle zee door onze kruisers aangehouden en aangeklampt zijn; en hierdoor is het publiek in de Ver. Staten in zulk eene gemoedsstemming gebragt, dat een onbeduidend geschil tot ernstige verwikkelingen zou kunnen leiden. Hoe zeer ook de zaak der arme Afrikanen ons ter harte gaat, het is zeker dat zij niet bevorderd, maar integendeel andere belangen der menschheid benadeeld zouden worden door eene vredebreuk tusschen Engeland en de Vereenigde Staten. Wij behooren niet te vergeten, dat de Noord-Amerikanen over de geheele slavernij-kwestie anders denken dan wij, en dat zij onregtmatige bemoeijing met de zaken van andere natien zien in hetgeen wij als de verdediging van een verheven en gewigtig beginsel beschouwen. De Engelschman plaatse zich op het standpunt der Noord-Amerikanen, en hij zal erkennen, dat er bij dezen niets anders bestaat dan de regtmatige verbittering van een hooghartig en magtig volk over een voor hun nationaal gevoel vernederenden dwang. Aan zulke gevaren ons door het voortzetten der blokkade blootstellen — neen, dat mogen wij niet. Er is geene andere natie, die ons bijstaan of ook maar voor ons regt pleiten wil. Het zou voorzigtiger zijn, eene positie, die wij, aangevallen wordende, niet zouden kunnen verdedigen, terstond te ontruimen, dan ons bloot te stellen aan het gevaar, van met schande daaruit gedreven te worden. De opofferingen, die wij ons reeds voor de uitroeijing der slavernij hebben getroost, zijn een genoegzaam blijk, dat het ons in die groote zaak ernst is. Aan de gansche wereld onze denkbeelden op dat stuk met kanonschoten opdringen, dat is meer, dan van ons gevergd kan worden. Het eenige middel, om uit de moeijelijkheid te geraken, ligt onzes inziens aan den kant van Spanje. Het gevoel der beschaafde menschheid is op onze zijde; zou er dan in deze zaak geen grond zijn tot toepassing van het beginsel, hetwelk thans gevolgd wordt, om geschillen tusschen staten over Europesche aangelegenheden zonder wapengeweld tot vereffening te brengen? Het Spaansche gouvernement heeft zich niet gehouden aan het verdrag, waarbij het zich tot wering van den slavenhandel had verbonden en krachtens hetwelk het eene aanmerkelijke som gelds van Engeland heeft ontvangen. Indien Frankrijk en Engeland hunnen invloed, waardoor in de laatste jaren zoo veel goeds voor Europa is tot stand gebragt, in deze zaak gezamenlijk wilden uitoefenen, dan zouden wij aan de spoedige uitroeijing van den slavenhandel niet wanhopen. Onze natie heeft genoeg gedaan, om te kunnen zeggen, dat zij zich gelijk gebleven is; en hoezeer het ons ook leed doet, buiten staat te zijn, om zonder eenige ondersteuning onzen wensch door te zetten, de naaste belangen des lands mogen wij daarom niet in de waagschaal stellen.

—Uit Nederland wordt gemeld dat de verkiezingen zijn afgeloopen in liberalen geest, en dat er zich eene buitengewone warmte deed gevoelen.

De Zeemagt van Engeland en Frankrijk.

(*Vervolg*).

In vroegere jaren hielp men zich in zoodanige gevallen met het pressen, dat is: men nam de zeelieden van de koopvaardijschepen. Nu is de vraag of deze telkens door het parlement goed te keuren geweldddadigheid, waardoor Engelands handel in zijne dierbaarste belangen diep gekwetst wordt, in den tegenwoordigen tijd nog praktisch is en de goedkeuring der vertegenwoordiging zou kunnen erlangen. De regering zelve schijnt het matrozenpressen niet meer te beschouwen als in den tegenwoordigen tijd nog mogelijk te zijn: althans zij schijnt sedert de laatste vier jaren het bewijs te willen geven, door de instelling der *coast-guards*, die eene navolging zijn van de *èquipages de ligne*, dat zij van het pressen alleen in het uiterste geval gebruik wil maken en dit overblijfsel van middel-eeuwsche ruwheid door de vorming van een vast korps zeelieden wil vervangen. Deze inrigting is echter nog te jong, om reeds nu in de noodige behoefte te voorzien, en er zullen bij de geringe aantrekkingskracht, welke de dienst der vloot op de Engelsche matrozen uitoefent, nog vele jaren verloopen, alvorens de *coast-guards* volkomen aan hun doel beantwoorden.

In Frankrijk heeft men reeds sedert 200 jaren het pressen afgeschaft, doordien de omzigtige minister van Lodewijk XIV de straks vermelde *inscription maritime* daarvoor in de plaats stelde. Deze inscription vereenigt alle zeelieden van Frankrijk tot eene familie, welke tot hun eigen nut en dat des staats, onder diens toezigt staat. De zeedienst eischt een langeren leeftijd, en het is onmogelijk een recruut tot zeeman te vormen, in den tijd, welke toereikend is voor een landsoldaat. Op deze ervaring heeft men de *inscription maritime* gebaseerd; de grondtrekken der instelling zijn de volgende:

Ieder man, die zich aan de scheepsdienst of de visscherij op de kust en in de mondingen der in de zee uitloopende rivieren wijdt, en dien ten gevolge met de zee vertrouwd is, wordt in de stamboeken der marine ingeschreven, aanvankelijk voorloopig, later definitief, wanneer hij verklaart zeeman te willen blijven. De duur van de zeedienstpligtigheid en van de regten, welke deze inscription aan den staat over de zeelieden verschaft, strekt zich uit van het achttiende tot het volbragte vijftigste jaar. In vredestijd kan een zeeman zich steeds van de inscription bevrijden, wanneer hij een jaar te voren aankondigt, dat hij van de zeevaart of de visscherij afziet. Zoo lang hij echter op de lijsten staat ingeschreven, moet hij aan de oproeping van den staat gevolg geven. De niet tot de zeedienst ontboden zeeman kan, na gedane voorschreven aankondiging, vrij over zijn persoon beschikken, doch moet, waar hij zich ook bevindt, aan de eerste tot hem gerigte oproeping tot de dienst der vloot gevolg geven. De ligtingen der ingeschrevenen hebben op permanente wijze plaats, zoodanig, dat die zee-soldaten, die het minst op rijksschepen gediend en hun veertigste jaar nog niet bereikt hebben, het eerst genomen worden. De duur hunner effectieven diensttijd komt overeen met dien van het leger te lande. Buiten hunne soldij, over een deel waarvan zij tijdens de vaart ter gunste hunner familien kunnen beschikken, worden hun voor genomen vijandige schepen prijsgelden toegekend. Op hunne soldij kan geen beslag worden gelegd, en uit aanmerking van hunne zware dienst bekomen zij, na een bepaald aantal jaren, pensioen en ondersteuning van staatswege. Zij kunnen bovendien tot geene andere dienst dan die op de vloot worden gebruikt.

Vermits het onvermijdelijk noodzakelijk is, een oorlogschip alleen met zeelieden te bemannen en het tot goede bediening van het schip onder alle omstandigheden toereikend is wanneer slechts tweederden der bemanning uit zeelieden bestaat, zoo is deswege en met het oog op de behoeften der handelsmarine bij de inscription aangenomen, om slechts die twee derden beschikbaar te houden. De ligtingen regelen zich telkens naar den staat der active vloot. Met de uitbereiding van den Franschen overzeeschen handel, welke ten tijde van de Napoleontische oorlogen bijna tot niets was teruggebragt, is het aantal der ingeschrevenen, inzonderheid in de laatste tien jaren, aanmerkelijk vermeerderd. In het jaar 1825 toonden de lijsten 94,611, in het jaar 1845 125,272 en in het jaar 1855 162,000 zeedienstpligtigen aan, ofschoon de Fransche vloot in staat van vrede slechts 50,000 man behoeft. Frankrijk is dien ten gevolge niet alleen in staat, zijne vloot volkomen met zeelieden te bemannen, maar bezit ook, in het geval van een grooten oorlog, waarbij de handel ter zee toch zou gestremd zijn, eene beschikbare reserve van 42,000 man, dus evenveel als ten tijde van Napoleon I de geheele inscription maritime bedroeg.

Hoe gunstig deze instelling ook schijnen moge voor de bemanning eener vloot, hielp zij echter in de vroegere wijze harer organisatie slechts weinig, en om uit zijne minderheid met betrekking tot de goede bemanning der vloot van andere natien en vooral van Engeland te geraken, moest Frankrijk ook hier eene wijziging invoeren. Dit geschiedde, gelijk reeds is gemeld, in het jaar 1822 door het oprigten van een kern militaire zeelieden, de *équipages de ligne*. Men was eindelijk tot de overtuiging gekomen, dat het niet genoegzaam was schepen te hebben en die met menschen vol te proppen, al waren die ook aan de inscription ontleend en al waren zij ook zeelieden, maar dat de manschap, om nuttig werkzaam te zijn, aan het leven op de oorlogschepen gewoon en daarmede vertrouwd moest zijn.

(*Wordt vervolgd.*)

— H. M. de Koningin is in de residentie teruggekeerd.

— Met het schip **Eliza** zijn den 3 Junij 50 man troepen herwaarts vertrokken.

— De politieke toestand der meeste landen in Europa is alles behalve gunstig. De houding van Frankrijk tegenover Oostenrijk dient zeer tot versterking van de meening dat een oorlog tusschen die beide landen, hoogst waarschijnlijk is.

— Uit Britsch Indie wordt steeds om versterking gevraagd, hetgeen duidelijk bewijst dat de opstand aldaar nog in lang niet gedempt zal zijn.

— Op Candia is een hevige opstand uitgebroken.

— De slotsom van een breedvoerig vertoog in de *Sun*, over de krijgstoerustingen in Frankrijk, stemt met dat van den *Times* overeen en is als volgt: Er is slechts eene partij te kiezen. Wij moeten of onze strijdkrachten in gelijke evenredigheid als Frankrijk zulks doet vermeerderen, of wij moeten er bij dat land op aandringen, dat het den sedert eenigen tijd gevolgden weg verlate. Er zou niets vernederends in gelegen zijn ten dezen opzigte voegzame vertoogen aan den Keizer te rigten; soortgelijke bedenkingen zouden niet het geringste wantrouwen op zijne goede trouw verraden, noch iets bevatten waarover hij zich met billijkheid ontevreden maken kon." Terwijl de steller daarop later dit volgen laat: Engeland is het eenige land niet, dat belang bij de zaak heeft. Dezelfde noodzakelijkheid rust op Rusland, Oostenrijk en Pruisen. Die mogendheden moeten insgelijks de demonstratiën harer naburen met bezorgdheid gadeslaan en natuurlijkerwijze onderstellen, dat die demonstratiën tegen eene of eenige van haar gerigt zijn, te meer dewijl eene botsing met een staat van den tweeden rang, Napels b. v., zulke uitgestrekte toerustingen niet noodig zou kunnen maken. Onder deze omstandigheden is het dus de pligt der Engelsche regering, den Keizer, zoo mogelijk, te overreden, dat hij zijne buitengewone inspanningen stake en zijne wapening beperke, of, zoo deze hare poging mislukt, onze verdedigingsmiddelen op den krachtigst mogelijken grondslag te vestigen, opdat wij, wat er ook gebeure, niet in den slaap overvallen mogen worden.

INGEZONDEN.

Volgens een uit Suriname ontvangen particulier schrijven, overgenomen door de Utr. Courant van 8 Junij jl., zouden de Chinezen bij hunne aankomst alhier, — immers dit moet men uit hetzelve opmaken, — naar het Militaire Hospitaal ter verpleging zijn gezonden, „als een bezuinigingsmaatregel." — De onbekende Schrijver van dat stuk grondt zijne vooronderstelling op hetgeen hieromtrent in eene Gouvernements resolutie voorkomt en zegt dat hij „letterlijk" terug geeft wat er staat. — Indien het Gouvernement in deze slechts op de zuinigheid had gelet; had hetzelve zich de moeite niet gegeven de Chinezen, die volgens de Surinaamsche Couranten „er over het algemeen bijzonder goed uitzagen en waarvan velen aan huiduitslag, doch slechts enkelden aan schurft leden, voor welke ziekte de huid-uitslag aanvankelijk was aangezien" te doen verplegen, reinigen of behandelen; maar daar hetzelve hier evenzeer het belang der particulieren op het oog had, werd deze kuur ingesteld. — Men oordeele nu in hoeverre de Schrijver letterlijk terug geeft hetgeen omtrent hunne verpleging wordt voorgeschreven. De Correspondent van de Utr. Courant geeft aan: — „dat het den Officier van „Gezondheid in bedenking gegeven wordt hen „de 24 uren van hunne verpleging aan een „STRENG dieet te onderwerpen, omdat hierdoor de kosten dier verpleging voor het „Gouvernement minder zouden bedragen!"

In het Officieele Stuk staat het volgende: — „Aan den Chef van de Geneesk. dienst in bedenking te geven, om aan alle successivelijk „ter verpleging opgenomen Chinezen, eene „eenvoudige ligchaamszuivering toe te dienen, „hetgeen den Gouverneur na eene lange zeereis niet ondienstig toeschijnt, terwijl daarbij het voordeel verkregen wordt, dat de verpleegden gedurende de 24 uren op een MATIG „dieet kunnen worden gesteld, waardoor de „verplegingskosten zooveel minder zullen worden."

Tengevolge van deze aanschrijving zijn de Chinezen bij afdeelingen van 25, daarna van 50 in het Hospitaal opgenomen, alwaar hun een lauw bad met groene zeep is gegeven en hun goed behoorlijk gewasschen is, hetgeen wel noodig was, daar er verscheidenen van verschillende soorten levend gezelschap voorzien waren. — Daar zij echter den volgenden morgen naar hunne bestemmingen werden afgezonden en niet zoo als de onbekende Schrijver opgeeft, „rammelend van den honger weder aan boord, zijn teruggekomen," heb ik Z. Excellentie den Gouverneur voorgestelde ligchaamszuivering, hoe doelmatig zulks ook zijn zoude, na te laten, ten einde hierdoor geene aanleiding te geven tot ontstemming, hetgeen door Z.H.Ed.G. geheel aan mij werd overgelaten en zij zijn dientengevolge op den volgenden dag vlug en frisch naar hunne bestemming vertrokken, na het genot van een behoorlijk ontbijt, bestaande uit ½ pond brood per man en ½ Ned. kan Cacao, terwijl het matige dieet waaraan zij zijn onderworpen, bestaan heeft, in volle portie Hospitaal voeding, die dus vooral niet minder geweest kan zijn dan de voeding aan boord en boven deze het voordeel had uit versche bestanddeelen te zijn bereid.

Blijkbaar is dus de Schrijver slecht onderrigt geweest, of heeft hij de feiten uit derzelver verband gerukt, daar de algemeene maatregel van verpleging had kunnen worden nagelaten en op die wijze volstrekt geene kosten zouden zijn gemaakt, terwijl juist hetgeen voorgaat in de Gouvernements resolutie de meeste ruimte laat, om de voorgestelde reiniging goed en snel te doen geschieden; immers, daar vindt men: „dat alles wat noodig is om aan deze „regeling uitvoering te geven, door den Chef „van de Geneeskundige dienst zal worden aangekocht, zoo mede het noodige personeel door „hem aangehuurd enz."

Kan het dan wel in het brein van een onbevooroordeelde opkomen, dat het de bedoeling zoude geweest zijn, door zoodanigen maatregel, eene kleinigheid uit te zuinigen; immers, neen! Maar ik zal mij niet langer bezig houden een schrijven te wederleggen dat onmiskenbare blijken draagt van onnaauwkeurigheid en vooringenomenheid.

Paramaribo, 17 *Julij* 1858.

F. W. L. TYDEMAN,

Chef van de Geneesk. dienst.

Humoristische Snippertjes.

(Uit de Portefeuille van den ouden Heer Furet.)

Door W. E. H. WINKELS.

Correspondentie: Wij zeggen onzen hartelijken dank aan K. voor de ons toegezondene *bescheiden*; wij zullen er een *bescheiden* gebruik van maken.

De brief van een vader uit den *Haag*, aan zijn zoon te *Suriname*, omtrent het punt van bezuinigingen is als *Humoristisch* stuk *niet Humoristisch* genoeg, en als eene afkeurende beschouwing op gedane handelingen, met een te gesloten *vizier* gedekt; dezelve wordt alzoo niet geplaatst. Ter gerustistelling van den schrijver is de *brief* verbrand en de *naam* vergeten.

XLIV.

Iets over Vee.

Aan den ouden Br.., 7 Julij 1858.

Heer Furet.

Oude Heer!

Als ophelderende bijdrage tot de zeer *veekundige* aanmerking van zekeren heer Zeepschuim, voorkomende in uw snippertje van *Zondag den 4 julij ll.* over de schaarschte van goed rund vleesch, zend ik u het volgende, dat welligt kan dienen om opmerkingen te wekken en gevolgtrekkingen te maken.

Ik ben *direkteur* eener suikerplantaadje, en de hemel gedankt! onder een goeden *eigenaar* die mij naar mijn arbeid beloont, niet alleen, maar bij gunstig volbragte werkzaamheden mij door bijzondere *attentiën* aanmoedigt en vereert. Bij eenige voorregten die ik geniet is ook de vrijheid van te mogen *kweeken!* ik hoop UEd. zal dat woord begrijpen, als in het klein ten mijnen voordeele mij op de *veeteelt* te mogen toeleggen; die kweek strekt zich uit tot *runderen, schapen* en *varkens*, en wenschelijk ware het, dat de toestemming tot deze landbouwende bijzaak, aan alle direkteuren gegeven werd, ten minste dat elke plantaadje van een zeker getal *runderen, schapen* en *varkens* voorzien was, waardoor als van zelven vermeerdering en verbetering van slagtvee zoude ontstaan en dit bij zoude dragen tot opbeuring van den *veestapel*.

Naar ik verneem was zulks in vroegere jaren het geval, elk *effekt* had eene ruime hoeveelheid runderen en kleiner vee, en de heeren opzigters of direkteurs trokken hiervan een aardig voordeeltje, te meer daar het ter dier tijd algemeen was aangenomen, dat het hoofdgetal der *runderen* op de *maandlijsten* moesten bestaan blijven, doch alles wat over dit getal schreed, ten voordeele van de *slaven* en den *direkteur* was; voor de slaven, zeg ik, omdat gewoonlijk bij het nieuwjaars feest eenige dier runderen geslagt en aan hen uitgedeeld werden, waaraan die *swartjes* zich dan eens regt te goed deden. Dat alles heeft nu bijna geheel opgehouden, en sedert den laatsten tijd is het slagtvee *schaarsch* en *duur* geworden, terwijl dat, wat men nog te koop krijgt veel gelijkenis heeft met de benaming voor *dubbel gebeide jenever*, mits veranderd in *dubbel gebeende runderen*. Boven aangehaalde is voorzeker de eerste reden voor het verminderen van *slagtvee*, en het verergeren der *kwaliteit*.

In de tweede plaats loopt die *kweek* over het algemeen niet erg mede. Er zijn velerlei omstandigheden en oorzaken die de bezitters van *vee* op de plantaadjes wel eens moedeloos doen worden, en van elke poging tot proeven van verbetering doen afzien en dit wordt veroorzaakt door de al meer en meer herhaalde bezoeken der *Jaguars* en *Pumas*, alhier *tijgers* genoemd. Eenige dagen geleden viel ook mij de eer van zulk een bezoek te beurt, twee dier lieve diertjes hielden een allersmakelijkst *collation* van *twee* mijner juist volwassene koeijen, en welke pogingen ik ook met mijne vrienden en buren aanwendde, om de ongenoodigde gasten magtig te worden, alle waren vruchteloos. Terwijl ik nog zat te peinzen over het geleden verlies, kwamen er twee *aukaner* vrije boschnegers bij mij op de plantaadje, die, na een *salem* voor mij te hebben gemaakt en een *sopie* te hebben gedronken, verteldeu, dat zij zoo even twee groote tijgers zwemmende in de rivier hadden ontmoet, die zoo nabij hun waren dat zij dezelven zeer gemakkelijk hadden kunnen schieten; mijn vraag was natuurlijk, het hart nog vol wraakzucht tegen alle tijgers, „waarom voor den drommel! schoot gij lieden hen dan niet?" waarop ik het *lakonieke* antwoord bekwam, „*no-no massal wij niet gek meer, tijgers kunnen wij niet eten, en krijgen geen* premie *voor de kop, sabakoe veel beter om te schieten.*"

Nu zoude ik gerust de getuigenis van alle mijne ambtgenooten durven inroepen om te verklaren, dat in de laatste drie jaren de *Jaguar's* en *Puma's* ontzettend zijn toegenomen en voor de toekomst het gevaar doen vreezen dat er *één* enkel overgebleven *direkteur* aan *Paramaribo* zal komen, om te vertellen dat al de *direkteuren* en *blankofficieren* op de *plantaadjes*, door de tijgers zijn opgevreten.

En kan zulks anders? immers, de plantaadjes worden al meer en meer verlaten, het gunstige terrein voor deze diersoorten, wordt uitgebreider en geschikter tot schuilplaats, en hun moed, om reden zij niet meer vervolgd worden, wordt al gevaarlijker; hunne familiën vermeerderen, en de behoeften aan voedsel voor hun en de hunnen grooter. Men denke niet dat het getal tijgers in onze bosschen gering is, en het was ook in het jaar 1815 22 *dec.* geen onnutte of onnoodige bepaling, door het *hof van Policie en Crimineele justitie* genomen, om een *premie* van *f* 25. *Surinaamsch* te stellen op het vangen of dooden van een tijger. Veel jagt werd er op deze dieren gemaakt, en zeldzaam bedroeg het getal tijgerkoppen als bewijs der overwinning aan Paramaribo gebragt minder als honderd stuks 'sjaars. In 1843, *Gouvernements resolutie*, No. 1. werd deze *premie* door den *Gouverneur* B. J. ELIAS tot op *f* 4 verminderd en toen verminderde ook de lust om op deze dieren jagt te maken als van zelven, te meer, daar deze jagt nog al kostbaar was, door het verlies van jagthonden dat er wel eens bij plaats vond, doch toch waren er waaghalsen, vooral onder de vrije boschnegers die zich met dezelve bezig hielden; maar in het jaar 1852, nam de *Gouverneur* O. VON SCHMIDT AUF ALTENSTADT op den 27 *December* bij *resolutie* No. 18, het besluit om elke *premie*, van 's landswege voor het dooden of vangen van tijgers in te trekken. Nemen wij nu aan dat van 1815 tot 1852 s'jaarlijks slechts *honderd* tijgers werden gedood, dan bedraagt dit een getal van 3800 tijgers, en vragen wij dan met het oog op de tafel van *multiplicatie* voor ons, „welk een ontzettend leger van tijgers zouden die 3800 en hunne nakomelingschap thans zijn?" dan loopt er eene koude rilling langs onzen rug. Thans bevinden wij ons in het *zesde* jaar dat de tijgers zijn *vrijverklaard* en minstens heeft er dus eene vermeerdering van 600 tijgers plaats gevonden die wezentlijk de hoofdreden uit maakt, dat de direkteurs van elke veefokkerij zullen afzien en daardoor het slagtvee nog schaarscher en de kwaliteit nog minder zal doen worden.

Ofschoon nu deze aangehaalde punten aangemerkt kunnen worden als oorzaken waardoor de *veestapel* alhier kwijnt en achteruit gaat, zoo zoude dezelve allen als van zelven overwonnen geworden zijn, had men gelet op *staat-* en *landhuishoudkunde* en zich gewacht besluiten te nemen, die men dacht, voordeelig voor den veestapel zouden zijn, en die juist zijnen zekeren ondergang zullen berokkenen. Even zeker als een land welks *inkomsten* veel grooter dan zijne *uitgaven* zijn, onherstelbaar ten gronde gaat, zorgt men niet spoedig voor een herstellend evenwigt, even zeker is elk verbod op den uitvoer van een *landsprodukt* het vonnis tot vernietiging van dat produkt, en is dat produkt in den aanvang zijner wording, men brengt het nooit tot eene middelmatige volmaking.

Zoo lezen wij *publ.* No. 9 dd. 8 *Mei* 1841 door den *Gouverneur* J. C. RIJK *art.* 1, dat om schaarschte van slagtvee alle invoer daar van wordt vrijgesteld van inkomende regten, en *art.* 2 *verbiedt* alle uitvoer van slagtvee; mogt hieruit nu ook al gesproten zijn dat eenige vreemdelingen de *zonderlinge* kans waagden om slagtvee in te voeren dat voorzeker op de reis in *gewigt* en in *waarde* verminderde zoo er zelfs niet van bezweken, zoo zoude dat allengs een hoogst dure handel geworden zijn, omdat het gebrek zich al meer en meer zoude voordoen, en elke prikkel om alhier de veefokkerij uit te breiden, door het verbod van uitvoer, was gedoofd. Het invoeren van *vee* ging niet hard en zulks blijkt uit het vaststellen eener *premie* voor het aankweeken van *hoorn-* en *rundvee* bij *art.* 3 *der publicatie* No. 9 dd. 23 *Junij* 1843, door den *Gouverneur a. i.* PH. DE KANTER, maar ook deze uitlooving had weinig goed gevolg en wie zoude zich willen toeleggen op eenig lands produkt waarvan hem het volle vrije regt van eigendom ontnomen is, en is het bewijs er niet van voorhanden? had men op de *kust* niet verscheidene *groote* schapen fokkerijen, *vóór* het verbod, en legde men er zich niet op toe om het ras te verbeteren, en het getal te vermeerderen, om reden dat *schoeners* en *vaartuigen* van naburige koloniën hun het vee kwamen afhalen en het dubbele in prijs betaalden wat zij nu kunnen krijgen? en was die prikkel niet als van zelven de oorzaak tot aankweeking en uitbreiding? en nu? hoe staat het met die schapen fokkerijen zijn er nu geen eigenaren die niet eens de moeite willen nemen om hunne schapen per vaartuig naar *Paramaribo* te voeren? om reden, deze dieren op de reis verminderen in waarde, en bij de aankomst dadelijk verkocht moetende worden veel te weinig opbrengen, voor de moeite en de hooge transport kosten.

Zoude vragen wij, werd de veestapel krachtig aangemoedigd, de volle *vrijheid* van uitvoer toegestaan, het houden van *stieren* beperkt en door een *patentpligt* en onder het regt van *keur* alleen vergund aan enkele daartoe geschikte landbouwers (voor de stad) goede premien ingesteld voor den invoer van stieren van goed ras, en voor het aanleggen van goede weilanden, herstelde men de vroegere belooning op het dooden en vangen van tijgers, zoude dan niet menig eigenaar en planter van plantaadje, zich al meer en meer toeleggen op een der noodzakelijkste handelingen van een landbouwenden staat, en mogt men het geluk hebben, eenmaal tot den *uitvoer* te zijn gekomen, dan zoude zich die *tak* op eene schoone wijze ontwikkelen en groote belangrijke winsten voor dit gewest afwerpen.

Men vreeze niet voor schaarschte; waar de belooning in het verschiet helder blinkt, daar blijft nooit de arbeid achterwege om er te geraken, dit is de wet van *staathuishoudkunde* en die is immer onfeilbaar bevonden. Wat zoude het lot van *Nederland* geweest zijn, had men in de vorige eeuwen den uitvoer van *boter* en *kaas* verboden en later dat van *vee*; de boerenstand had zich tot een beperkten handel ingekrompen, de verbetering van *veeteelt* en *landbouw* zoude zijn verwaarloosd geworden en gelijk nu bij een ontzettenden *uitvoer* het getal van den veestapel toch nog reusachtig stijgt, zoo zoude zij dan tot eene beperking zijn ingekrompen, die bejammerend zoude zijn geweest. Behoef ik te spreken hoe veel rijker de grond van *Nederland* 'sjaarlijks wordt sedert hare *veeteelt* is toegenomen en hoe als van zelven hare landerijen zijn verbeterd, of van *kapitalen* uit vreemde landen voor dat uitgevoerde *vee* betaald, die alweder als eene arbeid nde kracht in den handel zich bewegen en nieuwe bronnen van volkswelvaart openen. En mogt al de onjuistheid van het belastingstelsel, dat zoo hoogst moeijelijk evenwigtig op de al voortstrevende gang der bewegingen geplaatst kan worden, drukkende zijn, als van zelve zal zich de evenredigheid door den tijd doen kennen, en als koningin over elken arbeid en zijne voordeelen heerschen.

En hiermede eindig ik *oude Heer!* met den wensch, dat men in een land als *Suriname* waar alleen *landbouw* en zijne bewegingen de hefboomen kunnen zijn tot volksgeluk en vooruitgang, het stelsel van *land-* en *staathuishoudkunde* toch beter in het oog hield, dat de dwaze verderfelijke geest tegen het *nieuwe* en *stelselmatige* mogen opgelost worden, dat men eindelijk begrijpe dat er andere middelen gezocht moeten worden om op den voortwoedenden stroom des tijds drijvende te kunnen blijven, om den ten val neigenden *suikerreus*, die *alhier alleen* wordt aangebeden en die elke ver-

betering van andere landbouwende takken vertrapt, in tijds te kunnen vervangen opdat de ellendige slaafsche afhankelijkheid, hulpeloosheid en gebrek worden verwisseld door *kracht*, *arbeid* en *welvaart*.

F. JUNIOR.

SCHEEPSTIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN.

Den 11n. dezer, de Kol. stoomboot *Paramaribo*, kapt. J. F. Meijer, van Demerarij.

Den 14den, het schip *Josephine*, kapt. Hoffker, van Amsterdam.

Idem, de Hamb. sloep *Pomona*, kapt. E. H. Boon, van Demerarij.

UITGEKLAARD.

Den 13 dezer, het schip *Plata*, kapt. Koch, naar Amsterdam, lading: 275 vaten Suiker 386,602 pond, 5 balen schoone Katoen 1,675 pond en 2,418 pond oud Koper.

Den 14n., de Eng. brik *Ann Mc. Keane*, kapt. Chs. Riches, naar Halifax, lading: 26 vaten Melassie 10,458 gallons, 11 balen Cacao 1,540 pond, 1 baal heele Koffij 150 pond, 785 pond Huiden, 2 stukken Ceder, 4,600 pond oud IJzer en uit het Entrepôt: 100 groene en 56 roode kelders Jenever.

IN LADING NAAR AMSTERDAM.

Het schip *Johanna Christina*, kapt. J. H. ter Wiessen, adres bij J. H. Zaal. Sluit Ultimo dezer.

Het schip *Rijnbrand*, kapt. P. F. Lange, adres bij J. H. Zaal.

IN TEXEL GEARRIVEERD.

Den 31n. Mei, *Louisa Christina*, kapt. Ten Harmsen.

Den 14n. Junij, *Sagitta*, kapt. Bakker, beiden van hier.

UIT TEXEL NAAR HERWAARTS GEZEILD.

Den 3den Junij, *Eliza*, kapt. Visser.

Den 6den, *Casper de Robles*, kapt. van Slooten.

PLIJMOUTH.

Den 6n. Junij, *Handel*, kapt. Molenaar, van Amsterdam naar herwaarts, na geëindigde reparatie.

IN LADING NAAR HERWAARTS.

Josephine Bernardina, kapt. Bos.
Amsterdam, kapt. Wehdemeijer.
Catharina Elisabeth, kapt. Zuiderduin.

AANGEKOMEN PASSAGIERS.

Met de Kol. stoomboot *Paramaribo*: de Heeren G. Chapman, Austin en Mejufv. Tyndal.

Met het schip *Josephine*: Mevrouw Nielson, de Heeren Gantz, offic. van Gez., L. Op den Oordt, Apotheker bij het Milit. Hospitaal, J. da Silva, E. G. Brink en C. A. Moll.

VERTROKKEN PASSAGIERS.

Met het schip *Plata*: de Heeren H. Schorrenberg en Echtgenoot, H. van Sijst en Mej. J. E. Persival.

HANDELSBERIGTEN.

Amsterdam, 10 *Junij* 1858.

SUIKER. Staande van *f* 28 a *f* 33 met weinig omgang in Surinaamsch.

KOFFIJ. Vast, Java ordin. *f* 31 het blijkt daaruit meer en meer, dat de behoefte van het artikel buitengewoon groot is geweest.

KAKAO. Blijft geheel verlaten, prijzen nominaal en ziet men vooreerst geene beterschap te gemoet terwijl de nieuwe vrij belangrijke aanvoeren per de *Louisa Christina* ongetwijfeld de markt nog meer zullen drukken.

KATOEN. *f* 35 a 55 c.

ARROWROOT. *f* 27.

TONCABOONEN. *f* 1¼.

RUM. *f* 15 a *f* 20.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

Door den Heer Gouverneur is in der tijd aan het Ministerie van Kolonien aangeboden, een door den Heer C. J. Hering op *Catharina Sophia*, ingediend verslag betreffende de schadelijke bestanddeelen in den *dram*, ten einde te dier zake en omtrent de tevens overgezonden *foesel olie*, een onderzoek door deskundigen in *Nederland* zou kunnen worden ingesteld. Een uittreksel uit dat verslag komt voor in het Gouvernements Advertentie blad van den 14 Mei 1857.

Op een en ander is gevolgd het van den Heer Minister van Kolonien ontvangen rapport van den Hoogleeraar G. J. Mulder te *Utrecht*, dd. 23 October 1857, zakelijk medegedeeld in zijn werk getiteld: *Scheikundige verhandelingen en onderzoekingen*, Tweede deel, Eerste stuk.

De door den Heer Hering aanbevolen en door den Heer Mulder goedgekeurde maatregelen tot verbetering van het rumfabricaat, zullen op de Gouvernements plantages aangewend worden. Ten einde daarvan echter ook algemeen partij getrokken kunne worden, wordt, op last van den Heer Gouverneur, bekend gemaakt het navolgende extract uit des Hoogleeraars vermeld rapport:

„Naar deze uitkomsten, is het schadelijke hetwelk aan het gebruik van rum eigen is, alzoo niet aan de foesel-olie toe te schrijven, maar aan het bovenmatig gebruik hetwelk van rum mag gemaakt worden.

„Er is echter eene bijzonderheid, waarop de Heer Hering opmerkzaam maakt en die allezins de aandacht verdient, namelijk dat in rum koper voorkomt.

„Dat koper is ook in de door mij onderzochte stoffen aanwezig en wordt als oxijde teruggelaten bij het verzepen van het mengsel.

„De hoeveelheid van dat koper oxijde, uit de destilleertoestellen afkomstig, en met de vetzuren scheikundig verbonden, en als zoodanig in de rum oplosbaar, moge niet groot zijn; Kleine hoeveelheden koper kunnen niet op den duur gebruikt worden, of zij ondermijnen het organisme.

„De Heer Hering heeft zeer eenvoudige en doeltreffende middelen aangewezen, om het koper zooveel mogelijk af te zonderen. Vooreerst toch wijst hij op de noodzakelijkheid, om het gistende vocht niet zuur te doen worden, daar het azijnzuur, koper van den destilleertoestel zoo gemakkelijk aantast.

„Voorts wijst hij op de noodzakelijkheid, om de destilleertoestellen steeds goed rein te houden en telkens rein te maken.

„Eindelijk — en dit middel is zoowel van waarde, om de vetten, die met het overdestillerende overgedreven worden, als tevens ook om eenig koper terug te houden — raadt hij aan, onder den slang wolleu zakken te plaatsen, waarop zich dan het vet, en daarin ook eenig koper verzamelen zal. Ik heb mij van die methode voor jaren met vrucht bediend, om uit de moutwijn-stokerijen foesel-olie te verkrijgen, die op de wollen lappen verzamelt, altoos veel koper bevatte en veel meer, dan in de stoffe der rum voorkomt, die ik thans heb onderzocht.

„Het is den Heer Hering niet ontgaan, dat er in het begin der destillatie eene andere vlugtige stoffe met de sterkste alcohol dampen overkomt, het is de boterzuur-ether; dat later eerst de stoffen overdestilleren, welke ik heb ontvangen.

„In beide gevallen zal koper mede overgevoerd worden, ja in het geheele verloop der destillatie.

„De Heer Hering wil twee wollen zakken, na elkander onder den slang plaatsen, de eerste om het destillaat te filtreren zoolang er nog boterzuur-ether overkomt; de tweede wanneer deze is uitgedreven.

„Ook dit moet ik goedkeuren, maar moet hierbij opmerken dat alleen in den eersten wollen zak dat koper-oxijde zal teruggehouden worden, hetwelk poedervormig wordt medegevoerd door het eerste destillaat; niet dat, hetwelk scheikundig verbonden is met azijnzuur of boterzuur; dat dit scheikundig verbonden koper-oxijde niet door een wollen filtrum terug gehouden worden kan, zoo als het grootste deel van het koper-oxijde hetwelk op het laatst der destillatie wordt overgevoerd, hetwelk in het vaste vet wordt teruggehouden.

„Ter afzondering van het eerst overkomende koper zijn geene middelen aanwendbaar; er blijft slechts over den slangen van het apparaat goed te reinigen. En al wederom is een krachtige waterstraal, door den Heer Hering aanbevolen, daartoe geheel geschikt.

„Over de middelen, door dien Heer verder aangegeven, behoort ook verontzijdiging van het vocht vóór de destillatie met kalk.

„Ik meen dat dit niet aanwendbaar is. Ter afzondering van een deel der foesel-olien zou het uitnemend zijn, omdat die door alcalien worden ontleend; maar dan heeft men aan het vocht tevens meer of min het karakter van rum ontnomen, hetwelk door den verbruiker niet gewenscht wordt.

„Maar, zeer aanbevelingswaardig is eene tweede destillatie door den Heer Hering aanbevolen. Zal zulk eene tweede destillatie in een' zuiveren toestel geschieden, zoo zal men daarbij evenzeer het koper bij rum terug houden; als men bij moutwijn door eene herhaalde destillatie al het koper verwijdert, hetwelk in het ruw nat zoo ruimschoots voorkomt.

„Eindelijk, wat het door dien Heer aanbevolen bewaren van het destillaat in gebrande vaten aangaat: ik vrees, dat — zoo de vaten nieuw gebrand zijn — er de rumsmaak door zal lijden, en zijn de vaten eenigen tijd in gebruik geweest, zoo zal daarvan weinig vrucht mogen verwacht worden.

„Bij de middelen, door den Heer Hering aanbevolen, heb ik geene andere te voegen; zij zullen geheel aan het doel beantwoorden om het koper af te zonderen, waarop hier alles aankomt; het ontfoeselen zou rum doen ophouden rum te zijn, en er de hoedanigheid aan geven van zuiveren alcohol met water, wat zeer gemakkelijk uitvoerbaar zijn zou, maar wat men van rum in het geheel niet begeert."

Bij Koninklijk besluit, dd. 12 Mei dj. No. 63, is tot Consul-Generaal der *Nederlanden* in *Brazilie* benoemd, de Heer Jules Posno, te *Rio-Janeiro*.

Bij Gouvernements resolutie van den 14 Julij No. 4, is tot wijkmeester van wijk La. A benoemd, de heer C. W. Oehlers.

Transport.

Den 12den Julij 1858. W. E. Ruhmann aan G. M. Spong van den buitengrond *Vaderszorg*, gelegen aan den rijweg naar *Kwatta*, bekend onder 2de buitenwijk No. 15.

Paramaribo, *den* 12 *Julij* 1858.

Den 14 Julij 1858. M. Campbell aan R. Wilson, van het bloote Erf gelegen te Nieuw Rotterdam aan de Oostzijde van de Zuiderkerk straat, bekend als Lot No. 42

Paramaribo, *den* 14 *Julij* 1858.

Paramaribo, *den* 12 *Julij* 1858.

De Weduwe G. C. Fuchs geboren Krieger, heeft zich tot het Collegie van Commissarissen voor het Departement der *Onbeheerde Boedels* gewend, ter bekoming van voorloopige uitbetaling van hare vordering ten laste den boedel J. S. Burne als Erf genaam van wijlen W. E. H. van Zetten. Zoo wordt daartoe ingevolge art. 4 der Publicatie van 5 December 1843 G. B. No. 8, deze aankondiging gedaan.

Post-Kantoor.

Op WOENSDAG den 21sten dezer, zullen de via Coronie en Nickerie naar Demerarij, per de Koloniale Schroefstoomboot **Vice Admiraal Rijk**, kapt. H. J. Rusman, te verzenden Brievenpakketten, des middags ten 12 ure worden gesloten.

De Exploicteur bij het Geregtshof in de Kolonie *Suriname*, dagvaart bij deze alle bekende en onbekende Crediteuren:

Van Adriaan François Lammens Junior, wegens het provenu van het op den 29 Januarij 1858, bij Executie verkochte Huis en Erf, aan de *Burenstraat* La. D No 149 aangekomen hebbende A. F. Lammens Junior voornoemd.

Om te Compareren of gemagtigden te zenden ter Præ et concurrentie Rolle van het Geregtshof voornoemd, welke gehouden zal worden op Vrijdag den 6 Augustus 1858, des voormiddags om *acht* uur, ten einde aldaar te zien dienen van *Tweede Verstek*.

Voorts hunne aanspraken van Præ et concurrentie op te geven, op pœna van *perpetuum silentium*.

Op dat niemand hiervan eenige ignorantie zoude kunnen, of mogen pretenderen, is deze gepubliceerd en geaffigeerd alhier aan *Paramaribo*, *den* 14 *Julij* 1858.

De Exploicteur bij het Geregtshof in de kolonie *Suriname*, zal op Vrijdag den 23 Julij 1858, des voormiddags ten *half negen* ure, publiek bij executie verkoopen:

De CENTRAAL FABRIEK cum anexis, op de Plant. *Buitenrust*, aankomende de Erven van W. Jackson en wed. W. Jackson.

[8604] Ontvangen per kapt. HOFKER en voor zeer goedkoope prijzen, bij

GEBRS. REELFS

te bekomen:

Dames zwarte en gekleurde stoffen *Laarsjes*,
HEEREN verlakt, gewast, vetlederen, hooge en RIJGSCHOENEN, Ondermans en Jongens dito, zwarte stoffen Schoenen.

Blikken versche en gerookte ZALM, Rumpsteaks, Veal Roasted, dito Vegetables, dito Stewed, dito Pease, dito Cutlet, Irish Stew, MUTTON, Essence of Mockturtle soup, Oijsters soup, Oijsters, MAKREEL, Hare, CARROTS, Parsnips, Turnips, Red Herrings, Osse en Kalfschijven, Rolades, Karbonade,	Gehakt, Patrijzen, Lijsters, Beefsteaks, Hazepeper, Wortels, Dop Erwten, Tuinboonen, Schorseneelen, Aspergies, Bloemkool, Sardines, Petits Pois, potted Ham, Herring, Anchovisch, Tongue; flesschen Pickles, Kappers, Onions, Olijven, Augurken, Moutarde Diaphane, Engelsche Mostard, enz.

Opening van het
CARROUSEL.

De ondergeteekenden berigten het geachte publiek dat het CARROUSEL **OP HEDEN MIDDAG** ten 4 ure zal geopend zijn; en vervolgens alle ZON-, WOENS- en ZATURDAG MIDDAGEN ten 4 ure.
Keizerstraat, C. KUSTER.
La. C No. 128. S. SEELIG.
(8577)

LUGARD & COMP.

bieden te KOOP aan:

***HAMMEN* à 50 cts. 't pond, en meer andere *Provisien*, SCHOENEN, in diverse assortimenten *Witkaloen*, à *f* 3 per pics. etc. etc.** (8568)

Kapitein A. P. Duinker,

voerende het Nederl. Brikschip *Triton*, van voornemen zijnde tegen het laatst der aanstaande maand van hier naar *Amsterdam* te vertrekken, biedt zijne onderhebbende bodem HH. Planters en Kooplieden aan tot het inladen van KOFFIJ, KATOEN en KAKAO. (8569)

[8570] DEGENEN, die te vorderen hebben van GEBRS. OPPENHEIMER en nu wijlen ALBT. W. OPPENHEIMER in privé, gelieven daarvan blanco-rekeningen bij den ondergeteekende in te zenden; terwijl hij bij deze berigt, dat van 10. Julij ll. af, de zaken op denzelfden voet en onder den naam van **GEBRS. OPPENHEIMER** door hem worden voortgezet.
Paramaribo, den 14 Julij 1858,
ABM. W. OPPENHEIMER.

Te Koop:
Het *Huis* en *Erf*,

gelegen aan de *Oranjestraat*, La. A No. 111 thans bewoond door den WelEd. Heer E. F. L MOLLINGER, adres (8454) bij J. C. OOSTERBAAN.

RIVIER-STOOMVAART DIENST.

De reizen van de "*ELIZA*" van den 2n. tot den 31n. AUGUSTUS 1858, zijn bepaald als volgt:

Van *Paramaribo* naar Pl. *Munnickendam*,	Van Pl. *Munnickendam* naar *Paramaribo*,
den 2 des morgens 8 uur.	den 3 des morgens 7 uur.
" 16 " " 8 "	" 17 " " 7 "
" 25 " " 8 "	" 26 " " 7 "

Van *Paramaribo* naar Post *Sommelsdijk*,	Van Post *Sommelsdijk* naar *Paramaribo*,
den 5 des morgens 8 uur.	den 5 des namiddags 2 uur.
" 9 " " 8 "	" 10 " morgens 9 "
" 13 " " 8 "	" 14 " " 11 "
" 22 " " 8 "	" 23 " " 9 "

Van *Paramaribo* naar Pl. *Canawappibo*,	Van Pl. *Canawappibo* naar *Paramaribo*.
den 6 des morgens 8 uur.	den 7 des morgens 7 uur.
" 19 " " 8 "	" 20 " " 7 "
" 28 " " 8 "	" 29 " " 7 "

Van *Paramaribo* naar Pl. *Rac à Rac*,	Van Pl. *Rac à Rac* naar *Paramaribo*,
den 12 des morgens 8 uur.	den 12 des namiddags 1 uur.
" 31 " " 8 "	" 31 " " 1 "

☞ De *ELIZA* zal alleen bij hoogwater tot de plant. *Constantia* opvaren, zullende alzoo PASSAGIERS, bij laagwater aan den mond der *Mattappica* worden afgehaald of aan wal gezet van af den 2e. Augustus.
Paramaribo, den 17 Julij 1858.
H. LYON & CO.

Te bekomen bij

G. OPPENHEIMER:

Versche Provisien* en *Dranken*, *Bijouterien
naar den laatsten smaak, ZILVERWAREN, Afgepast en Schotsch GOED voor Kleedjes, Heeren Gemaakte Kleederen, Zwarte en Gekl. DASSEN, PARFUMERIEN, Verfwaren, Olie, Negerpijpen, Spijkers, IJzeren Potten en meer andere Goederen. [8571]

Finale Uitverkoop.

De ondergeteekende voornemens zijnde zijne Koopmans-Affaire te *Liquideren*, geeft bij deze zijnen geëerden Begunstigers te kennen dat hij van HEDEN af aan geene *Requisicten* om Koopmansschappen *op tijd* te leveren, meer zal aannemen.
Hij noodigt zijne *DEBITEUREN* minzaam uit, om vóór *primo Augustus* aanstaande hun verschuldigde te voldoen.
De ten zijnen pakhuize voorradige en verwacht wordende KOOPMANSCHAPPEN, bij nadere annonce bekend te maken zullen voor *verminderde prijzen* tegen GEREED GELD te bekomen zijn. (8572)
Paramaribo, den 12 Julij 1858.
J. P. HAASE Jr

(8573) Per de sloep *Pomona*, uit *Londen* via *Demerarij*, ontvangen en à CONTANT

Verkrijgbaar bij

A. HEWITT:

Extra fijn *TAFELZOUT*
in flesschen à 50 cent per flesch.

Isac d'Fonseca,

Mr. Schoen- en Laarzenmaker.
(naar den laatsten smaak)
Recommandeert zich in de gunst van het geëerd publiek.
Woonplaats: *Heerenstraat*,
La. B No. 80. (8574)

***BOTER*, Extra Zwarte *THEE*, *Lucifers*, ronde *Tuinhoeden*.**

Te bekomen bij
[8575] JOëL SALOMONS.

( ) Aangebragt per de *Josephine*, kapt. J. HOFKER, en voor *KONTANT* te koop bij:

F. F. J. BOTHE:

***Gerookte HAMMEN*,**
Sterke GRONDSCHOENEN en Zwarte Stoffen Heeren Laarzen met verlakte punten.
Paramaribo, 17 Julij 1858.

L. Schmidt

heeft met de laatst gearriveerde schepen ontvangen:

Versche Provisien,

HAANTJES BIER in oxhoofden en manden, Rhijn Wijn, Genever, AZIJN in oxhoofden, Patent Olie, Lijn Olie en Witlood, BIJOUTERIEN, diverse kleuren LAKEN, Vriesbont, Osnab. Linnen; Rood en Blaauw Damruit, Linnen Katoen, Schots, Batist en Neteldoek, etc., etc. [ ]

Te bekomen bij

J. M. POLAK,

Mr. Zadel-, Tuig- en Koffermaker.
Linnen Web Stal HALSTER a *f* 1,75.
Leder Stal HALSTER a *f* 3 en *f* 4 met touw,
Enkelde Rij Hoofdstel met trens a *f* 3.
Dubbelde Rij Hoofdstel zonder stang en trens a *f* 6.
STAARTRIEM voor Rijzadel a *f* 2,25.
BUIKRIEM " " per paar a *f* 2,75.
STIJGRIEM " " per paar a *f* 2,50, en *f* 3,50,
Verlakte CEINTUURS voor Politie, van Paardenleder compleet a *f* 5.
Verder alles tot dat vak behoorende voor de *civielste* prijzen.
☞ Tevens wordt bij hem in dienst gevraagd een ZADELMAKERS KNECHT, die zijn werk goed verstaat, van goed gedrag, en met het bekleedsel van Meubelen, etc. bekend. ( )

Zijden en Stroo Dames HOEDEN; Kranzen, Sluijers, Kanten en Linnen ZAKDOEKEN, wit Neteldoek.
Mans *Bruine* STROO en CASTOREN HOEDEN, Rokken, Jassen, Broeken
VESTENSTOF, S. F. Zwart LAKEN, BIJOUTERIEN, PORCELEIN;
Thee, Zoete Olie, Sardines,
Champagne (LANSON Père & fils,
Cantemerle en Bordeaux WIJN, Havana en Manilla No. 2 SIGAREN,
Verkrijgbaar bij
JULIUS MEIJERS.
( )

Ontvangen per de laatst gearriveerde schepen en à *CONTANT* verkrijgbaar bij het GROOT en in het KLEIN bij

A. C. BOSMANS:

PETITS POIS, Doperwtjes, Sardines, Versche ZALM in heele en halve blikjes,
***GEROOKTE HEILBOT*,**
Perzikken en Kweepeeren op stroop, Ingelegde versche PERZIKKEN in blik, OLIJVEN, Geassorteerd ZUURGOED,
ENGELSCHE MOSTERD, ZOETE OLIE, Dadels, Vijgen, Rozijnen, *KORINTEN, PRUIMEN*, *Gedroogde Appelen*, Pican Nooten, Rooswater, Extract van Peperment,
LIMOEN, ROZEN, ORANJES, VANILJE en AMANDELEN tot gebruik bij PUDDINGS, VLADE, PUNSCH, enz.,
Vermouth, Muscaatwijn,
Fijne St. Julien Medoc in kisten, COGNAC, (ordinaire en fijne qualiteit)
Geurige Zwarte *THEE*,
BESCHUIT, CRACKERS in vaatjes en in blik, *opregte* fijne HAVANA en MANILLA SIGAREN, Short Sixes SIGAREN, Castor Olie, Opodildoc,
WORM-MIXTURE,
Kaarsen, Zeep,
***Amerikaansche Matches*,**
PARFUMERIEN,
Mans-, Vrouwen-, Jongens- en Meisjes
Gomelastieke *Schoenen*,
Mans en Kinderen Castoren HOEDEN, SCHOENSMEER, Lampolie, Kleine Handvaliezen, Patent *DIK*, Vloeipapier, Potloodsnijders, Zilveren Potloodpennen, Heeren-, Dames- en Kinder witte en gekleurde Knoopjes voor Hemden, Kleedjes en Jasjes, Porcelein- en Aardewerk, Lampballons, Amerikaansche Bezems, Val-Axen en vele andere GOEDEREN meer.
Nog in deze week gelost uit de *Martha Worthington*:
Extra fijne Havana Sigaren
Woonplaats:
Steenbakkerijstraat,
nabij de Luthersche Kerk. ( )

DE ZALF EN PILLEN VAN HOLLOWAY.
Dat bijl kan niet noodzakelijk er zijn in nieuwe etablissementen, dan deze wonderbare geneesmiddelen, welke spoedig en zeker al die verzwakkende aandoeningen der maag en ingewanden, welke de nijverheid in ongezonde landstreken verlammen, genezen. Daar deze Zalf door de huidvaten gaat en in de inwendige organen komt, werkt zij als een wonderbalsem op de ontstoken prikkelende deelen; terwijl de pillen, door hunne werking op het bloed, de bestanddeelen der ziekte onschadelijk maken.
Deze PILLEN zijn alhier verkrijgbaar gesteld bij den Apotheker A. B. DE VRIES, aan de *Zwartenhovenbrugstraat* à *f* 3. [ ]

GEDRUKT BIJ A. L. G. DE RANDAMIE.